

בש"פ 8711/15 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8711/15

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

העורר: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת ז' בוסתן) במ"ת 43148-11-15 מיום 13.12.2015

תאריך הישיבה: ח' בטבת התשע"ו (20.12.2015)

בשם העורר: עו"ד איהאב ג'לג'ולי

בשם המשיבה: עו"ד סיגל בלום; עו"ד יולנדה טולדנו בובליל

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת ז' בוסתן) לעצור את העורר עד לתום ההליכים נגדו.

1. נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו יחד עם אחרים (חלקם בכתב אישום נפרד) השתתפות בשני אירועים של יידוי בקבוקי תבערה ואבנים לעבר כלי תחבורה שנסעו בכביש 6. עיקרי הפרשה פורטו בהחלטתי שניתנה

היום בבש"פ 8740/15 מדינת ישראל נ' פלוני (20.12.2015). בקליפת אגוז אזכיר כי לפי המיוחס לעורר, הוא ואחרים השליכו אבנים ובקבוקי תבערה שהכינו לעברי כלי רכב שנסעו בכביש בשני מועדים שונים, יום אחר יום, דבר אשר אילץ את הנהגים לסטות ממסלולם; הותר שובל אש אשר חסם את אפשרות הנסיעה בחלק מן הנתבים; וגרם לנזק לאחד מכלי הרכב.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום התבקש מעצר העורר ואחרים עד לתום ההליכים נגדם. בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת ז' בוסתן) נעתר לבקשה והורה על מעצר העורר, שהוא קטין יליד 30.7.1998, עד לתום ההליכים נגדו. כנלמד מן ההחלטה, העורר לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה למעשים המיוחסים לו ושירות המבחן הגיש בעניינו שני תסקירי מעצר. באלה עמד שירות המבחן על כך שקיימים מספר גורמי סיכון הקשורים בעורר, ובהם הקושי של משפחתו להציב לו גבולות. לצד זאת צוין כי משפחתו מנהלת אורח חיים נורמטיבי ומגויסת להליך הטיפול. בסופו של יום המליץ שירות המבחן על מעצר העורר במעצר בית בפיקוח אלקטרוני.

3. בית המשפט המחוזי לא ראה לקבל המלצה זו. בהחלטתו עמד בית המשפט על גל הטרור הנוכחי המתאפיין בגילם הצעיר של מבצעי המעשים; על גילו של העורר, שהוא על סף בגירות; ועל המסוכנות הנשקפת מן המיוחס לו. בהחלטה צוין עוד כי החלטת העורר לפגוע ביהודים, על רקע אירועי התקופה, מקשה ליתן בו אמון; כמו גם על כך שמקום המעצר המוצע הוא בסביבת ההתארגנות וביצוע המעשה. בנסיבות אלו נקבע כי אף שמדובר בקטין שהוריו נמצאו מפקחים ראויים אין לקבל כאמור את המלצת שירות המבחן.

4. מכאן הערר שלפניי, שבו טוען העורר כי שגה בית המשפט קמא אשר הורה לעוצרו עד לתום ההליכים נגדו. בא כוח העורר הדגיש כי העורר נעדר עבר פלילי, וכי בית המשפט לא התחשב די בתסקיר שירות המבחן; בקבלת האחריות מצד העורר; ובכך ששיתף פעולה בחקירתו. במהלך הדיון שהתקיים לפניי הדגיש בא כוח העורר כי בית המשפט קמא נתן ביום 15.12.2015 החלטה נוספת בעניינו של קטין נוסף הנאשם יחד עם העורר (להלן: הקטין האחר) שבה הורה על מעצר הקטין האחר בפיקוח אלקטרוני, בכפוף לבדיקת הממונה על פיקוח אלקטרוני. נוכח אלה עתר העורר לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהורות על מעצר העורר בפיקוח אלקטרוני.

5. בדיון שהתקיים לפניי התנגדה באת כוח המשיבה לקבלת הערר וסמכה ידיה על החלטת בית המשפט המחוזי, מטעמיה. עוד צוין כי יש מקום להבחין בין עניינו של הקטין האחר לבין עניינו של העורר, וזאת משום שההחלטה בעניין הקטין האחר טרם הפכה חלוטה; ובשל כך שהקטין האחר השתתף באירוע אחד בלבד מבין שני האירועים שבהם נטל חלק העורר.

6. לאחר שעיינתי בערר ובצרופתיו והאזנתי לצדדים בדיון שהתקיים לפניי מצאתי כי דין הערר להידחות. על המסוכנות הנשקפת מן האירועים המיוחסים לעורר עמדתי בבש"פ 8740/15 ולא אחזור. כפי שצינתי בפרשה ההיא, אף שבעניינם של קטינים נוטה הכף ברגיל לעבר שיקולי הטיפול והשיקום, לא כך ביחס לעבירות שבהן עסקינן, שבהן למעט בנסיבות חריגות יש להורות על מעצר עד תום ההליכים. ער אני לכך שבמקרה זה ניתנה המלצה חיובית של שירות המבחן. בעניין אחרון זה אדגיש כי כידוע, אף שבית המשפט נותן משקל להמלצת שירות המבחן, הוא אינו כבול בה (ראו למשל בש"פ 6056/14 נחמן נ' מדינת ישראל, פסקה 33 (23.9.2014)). להשקפתי, בנסיבות מקרה זה, על רקע המציאות הביטחונית הנוכחית ובשים לב לגילו של העורר – שנמצא על סף בגירות – אין מקום לשחררו לחלופת מעצר או למעצר בפיקוח אלקטרוני.

7. אשר לעניינו של הקטין האחר, אשר בכפוף לבדיקת היתכנות הפיקוח האלקטרוני הורה בית המשפט על מעצרו בפיקוח אלקטרוני - עיינתי בהחלטה זו, ולא מצאתי כי יש בה כדי לשנות ממסקנתי. אכן, טענה כי פלוני נעצר בעוד אלמוני שוחרר אף שעניינם דומה והם נאשמים בכתב אישום אחד (או בכתבי אישום מקבילים הנסבים על אותם אירועים) היא טענה שראויה להישמע. ברם בענייננו קיים טעם מבחין בין עניינו של העורר לבין עניינו של הקטין האחר שנמצא לעוצרו בפיקוח אלקטרוני. כעולה מן ההחלטה בעניינו של הקטין האחר, הקטין שם נטל חלק באירוע הראשון בלבד, וסירוב להשתתף באירוע השני; הביע צער וחרטה על מעשיו מיד בחקירתו הראשונה, עוד טרם נועץ בעורך דין; ושירות המבחן התרשם כי הוא משדר מצוקה קשה במעצרו. מבין כל אלה נראה לי כי הטעם הראשון הוא המרכזי. כפי שציינתי בהחלטתי בבש"פ 8740/15 הנזכר לעיל, נטילת חלק בשני אירועים נפרדים של השלכת בקבוקי תבערה מגבירה את עצמת הסיכון ומקשה על שחרור לחלופת מעצר. בנתון לכך, ומבלי לטעת מסמרות - באשר ההחלטה בעניינו של הקטין האחר איננה חלוטה - די בכך שנאמר כי על פני הדברים מידת המסוכנות הנשקפת מן העורר כאן ומן הקטין האחר אינה שווה. התוצאה השונה בעניינם של העורר שלפניי והקטין האחר אך ממחישה כי יש להכריע בשאלת המעצר באופן פרטני, כל מקרה לפי נסיבותיו.

8. מטעמים אלה החלטתי לדחות את הערר. גם בעניין זה אבקש לחזור על הערותיי מבש"פ 8740/15 בעניין תשומת הלב הנדרשת למצבם הנפשי של העורר והקטינים האחרים המעורבים בפרשה זו; וכן בעניין ההכרח לקדם במהירות את שמיעת ההליך העיקרי, תוך שמירת האפשרות להידרש לבקשה לעיון חוזר בשאלת המעצר במידת הצורך.

הערר נדחה אפוא.

ניתנה היום, ח' בטבת התשע"ו (20.12.2015).

ש ו פ ט